

1947

No. 144

2. Ter bepaling dezer waarde zullen voor zoveel mogelijk de door enig openbaar gezag vastgestelde of erkende prijsregelingen, wisselkoersen, beursnoteringen en soortgelijke publicaties als maatstaf moeten dienen. In de gevallen waarin waardebepaling naar een dezer maatstaven niet mogelijk blijkt, zal de Deviezencommissie, zo nodig na voorlichting door deskundigen, de waarde door schatting vaststellen.

Artikel 3.

Deze resolutie welke in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, treedt in werking met ingang van de dag na die harer plaatsing, op welke datum de resolutie van 5 Februari 1940 No. 388 (G. B. No. 15) buiten werking wordt gesteld.

Paramaribo, 8 September 1947.

J. C. BRONS.

Uitgegeven, de 22ste September 1947.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. J. MAY.

1947

No. 145

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 10 September 1947,
houdende vaststelling van de verplichting van den werkgever tot en van de aanspraken van den in bepaalde bedrijven door eenig ongeval of eenige beroepsziekte getroffen werknemer op schadeloosstelling.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is regelen te stellen ten aanzien van de verplichting des werkgevers tot uitkeering van schadeloosstelling aan den werknemer, die in bepaalde bedrijven door eenig ongeval of eenige beroepsziekte getroffen is en van diens aanspraken op uitkeering daarvan ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening :

Inleidende bepalingen.

Artikel 1.

In deze verordening wordt verstaan :

1. onder **o n d e r n e m i n g** : eene onderneming, waarin een uitkeeringsplichtig bedrijf wordt uitgeoefend ;
2. onder **u i t k e e r i n g s p l i c h t i g b e d r i j f** : ieder bedrijf, voorzover het niet bij deze verordening van den uitkeeringsplicht is vrijgesteld ;
3. onder **w e r k g e v e r** : ieder natuurlijk of rechtspersoon, die anderen in zijn dienst heeft voor de uitoefening van eenig uitkeeringsplichtig bedrijf.

Voor de toepassing dezer verordening wordt voorzoo veel betreft den werkgever, die zijn bedrijf in Suriname uitoefent, doch wiens onderneming buiten Suriname gevestigd is, naast den werkgever diens vertegenwoordiger of agent in Suriname als zoodanig aangemerkt.

Het Gouvernement van Suriname, de Nederlandsche Regeering en de burgerlijke en militaire autoriteiten van vreemde Mogendheden worden, indien zij werkzaamheden in eigen beheer doen verrichten, welke overeenkomen met die in een uitkeeringsplichtig bedrijf, ten aanzien dier werkzaamheden als werkgever beschouwd.

4. onder werknemer: ieder, die in dienst van een werkgever in diens onderneming, in een uitkeeringsplichtig bedrijf of, wanneer het Gouvernement van Suriname, de Nederlandsche Regeering of de burgerlijke of militaire autoriteiten van vreemde Mogendheden als werkgever zijn aan te merken, in dienst van genoemde instanties, tegen loon werkzaam is.

Voor de toepassing dezer verordening worden, hoewel zij in verband met hun opleiding geen loon ontvangen, mede als werknemers beschouwd volontairs, leerlingen en dergelijke personen.

Voor de toepassing dezer verordening worden, niet als werknemers beschouwd hotelbedienden, handels- en kantoorbedienden en thuiswerkers, behalve zij, die arbeiden met bij besluit van den Gouverneur als gevaarlijk te beschouwen stoffen, evenmin de ouders, echtgenoot en inwonende kinderen van den werkgever, die uitsluitend voor zijn rekening arbeid verrichten;

5. onder loon: elke uitkeering, welke de werknemer als vergoeding voor zijn arbeid van den werkgever ontvangt. Indien het loon geheel of gedeeltelijk bestaat in huisvesting, verstrekkingen in natura of wel in beide, wordt de geldswaarde daarvan geschat.

Voor de toepassing dezer verordening gelden als loon tevens fooien of andere ontvangsten van derden, welke verband houden met ten behoeve van den werkgever verrichten arbeid.

Ten aanzien van volontairs, leerlingen en dergelijke personen wordt als loon aangenomen het minimumloon, dat een

betaalde werknemer in hetzelfde bedrijf voor dezelfde of nagenoeg dezelfde werkzaamheden geniet;

6. onder dagloon: het loon, dat de werknemer, toen het ongeval hem trof, gemiddeld per dag verdiende in de onderneming, waarin het ongeval plaats vond. Indien het loon is vastgesteld op een vast bedrag per uur, per week of per maand, wordt dit bedrag voor de berekening van het dagloon onderscheidenlijk vermenigvuldigd met het aantal uren waarin de werknemer gemiddeld per dag in de onderneming werkte, dan wel gedeeld door 6 of 30.

Indien de werknemer slechts bij tusschenpoozen in de onderneming werkzaam is, wordt het dagloon geacht gelijk te zijn aan hetgeen soortgelijke werknemers gedurende een jaar gemiddeld plegen te verdienen, gedeeld door 312.

Artikel 2.

1. Degene, die persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht,

a. welke verband houdt met het in de onderneming van dengene, van wien het werk is aangenomen, uitgeoefende uitkeeringsplichtig bedrijf, of

b. ten aanzien waarvan degene van wien het werk is aangenomen, krachtens deze verordening geacht zou worden een uitkeeringsplichtig bedrijf uit te oefenen, indien die arbeid in loondienst werd verricht,

wordt, indien hij niet aangemerkt kan worden zelf een uitkeeringsplichtig bedrijf uit te oefenen, voor de toepassing van deze verordening geacht dezen arbeid te verrichten in dienst van dengene van wien het werk is aangenomen. Deze laatste wordt voor de toepassing dezer verordening als werkgever beschouwd. Hetgeen voor de verrichting van dien arbeid wordt genoten, wordt als loon in den zin dezer verordening beschouwd.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde persoon zich bij het verrichten van den arbeid laat bijstaan door andere personen, worden ook deze andere personen voor de toepassing van deze verordening beschouwd hun arbeid te verrichten in dienst van den in het eerste lid bedoelden werkgever. Hetgeen voor den gezamenlijk verrichten arbeid wordt genoten, wordt, zooover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder

dergenen, die den arbeid hebben verricht, voor een gelijk deel te zijn genoten.

Artikel 3.

1. De bepalingen dezer verordening zijn ook van toepassing:

a. op den werkgever, wiens onderneming in Suriname gevestigd is, voorzoveel hij zijn bedrijf in het buitenland uitoefent, ten aanzien van den werknemer, dien hij daarvoor gebruikt, zoo deze zijn woonplaats in Suriname heeft;

b. op den onder a bedoelden werknemer, die in het buitenland door een ongeval wordt getroffen.

2. Indien de onder b van het eerste lid bedoelde werknemer, dan wel diens nagelaten betrekkingen rechten zou (zouden) kunnen ontleenen zoowel aan het bij deze verordening bepaalde als aan een buitenlandsche wettelijke ongevalenregeling, heeft hij (hebben zij) de keus tusschen de rechten uit de eene of de andere regeling. Deze keus moet door hem (hen) binnen één maand na het ongeval (overlijden) schriftelijk ter kennis van den werkgever worden gebracht, bij gebreke waarvan de in Suriname geldende regeling van toepassing is.

3. Op een werknemer of diens nagelaten betrekkingen die eene uitkeering geniet (genieten) krachtens eene buitenlandsche ongevalenregeling, is het bij deze verordening bepaalde niet van toepassing.

Uitkeeringsplicht.

Artikel 4.

1. De werkgever is tot schadeloosstelling verplicht als nader bij artikel 6 omschreven.

a. jegens den werknemer, indien hem in het bedrijf van den werkgever in verband met zijn dienstbetrekking een ongeval overkomt. Als zoodanig wordt niet beschouwd een ongeval hem overkomen als rechtstreeksch gevolg van gewelddadigheden in een gewapend conflict, waarin het Rijk al of niet als partij is betrokken;

b. jegens de nagelaten betrekkingen van den werknemer, die tengevolge van een hem overkomen ongeval onder a omschreven is overleden.

2. Geen schadeloosstelling is verschuldigd, indien het ongeval aan opzet van den werknemer te wijten is.

3. De schadeloosstelling kan op vordering van den werkgever door den rechter op een lager bedrag worden vastge-

steld, indien het ongeval aan grove schuld van den werknemer te wijten is.

4. Geen schadeloosstelling is verschuldigd, indien het ongeval te wijten is aan dronkenschap van of het gebruik van bedwelmende middelen door den werknemer, mits de werkgever aannemelijk maakt, dat hij, of degene die hem vertegenwoordigt, geen kennis droeg van de dronkenschap of van het feit, dat de werknemer onder invloed verkeerde van bedwelmende middelen.

5. Jegens degene der nagelaten betrekkingen, die het aan den werknemer overkomen ongeval opzettelijk of onder den invloed van sterken drank of bedwelmende middelen heeft veroorzaakt, is de werkgever tot geenerlei schadeloosstelling verplicht.

Uitkeeringsplichtige Bedrijven.

Artikel 5.

1. Uitkeeringsplichtig zijn alle bedrijven, uitgezonderd de bedrijven van landbouw, veehouderij, tuinbouw en bosbouw.

2. Indien in een bedrijf, dat ingevolge het bepaalde bij het voorgaande lid niet uitkeeringsplichtig is, mede werkzaamheden worden verricht, overeenkomende met die in een uitkeeringsplichtig bedrijf, wordt het, doch uitsluitend ten aanzien van die werkzaamheden, beschouwd als een uitkeeringsplichtig bedrijf, met alle gevolgen van dien.

Schadeloosstelling.

Artikel 6.

1. De schadeloosstelling bestaat uit:

a. geneeskundige behandeling en verpleging, genees- en verbandmiddelen en vervoer in verband met het ongeval, zulks totdat de kennisgeving als bedoeld in artikel 20, eerste lid, is uitgereikt en volgens nader door Gouverneur bij besluit vast te stellen regelen;

b. begrafenis-kosten ingeval van overlijden van den werknemer tengevolge van het ongeval tot een bedrag van dertig maal het dagloon met een maximum van f 90.—;

c. een uitkeering in geld, berekend naar het dagloon van den werknemer, met dien verstande dat wanneer het dagloon

meer dan f 8.— bedraagt, het meerdere voor de vaststelling der uitkeering niet in aanmerking komt. De uitkeering wordt genoten onafhankelijk van de voortdoring der dienstbetrekking en uitgekeerd over iederen dag, — uitgezonderd Zonen feestdagen indien het loon per uur, per dag of per week werd vastgesteld — dat de geheele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid duurt, met dien verstande, dat de uitkeering ingaat op den dag na het ongeval en dat geen recht op uitkeering bestaat, wanneer de arbeidsongeschiktheid, te rekenen van den dag na het ongeval, niet langer dan twee dagen duurt.

2. De uitkeering in geld, in het eerste lid sub c bedoeld, bedraagt voor den werknemer, bedoeld in artikel 4, eerste lid sub a :

Bij tijdelijke of blijvende geheele arbeidsongeschiktheid 70% van zijn dagloon ;

Bij tijdelijke of blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel van 70% van zijn dagloon, waarbij als maatstaf de volgende invaliditeitspercentages gelden :

bij verlies van :	
beide oogen	100%
een oog	30%
het gehoorvermogen van beide ooren	40%
„ „ „ „ een oor	10%
een been	55%
een voet	50%
een der groote teenen	5%
„ „ andere „	3%
bij rechtsche personen :	
den rechterarm vanaf het schoudergewricht	75%
den linkerarm vanaf het schoudergewricht	70%
den rechterarm vanaf of boven het ellebooggewricht	65%
den linkerarm vanaf of boven het ellebooggewricht	60%
de rechterhand vanaf of boven het polsgewricht	60%
de linkerhand vanaf of boven het polsgewricht	55%
een duim der rechterhand	20%
een duim der linkerhand	18%
de wijsvinger der rechterhand	15%
de wijsvinger der linkerhand	12%
een der andere vingers van de rechterhand	8%
een der andere vingers van de linkerhand	6%

voor de linksche personen worden bij verlies van een arm, hand of vinger de aanduidingen „rechter” en „linker” in bovenstaande tabel verwisseld.

Bij gelijktijdig verlies van verschillende lichaamsdeelen hierboven vermeld, worden de desbetreffende percentages bij elkaar opgeteld, doch slechts tot een maximum van 100%

Bij verlamming van een der ledematen en in alle gevallen, waarin bovenstaande percentages geen toepassing kunnen vinden, dan wel naar het oordeel van partijen of van een der partijen niet van toepassing zijn, zal, indien partijen niet tot overeenstemming kunnen komen omtrent het percentage der arbeidsongeschiktheid, de vaststelling daarvan op verzoek van de meest gereede partij geschieden door een door den Gouverneur te benoemen Commissie, met dien verstande, dat voor verlies of onbruikbaarheid van eenig lichaamsdeel nooit een hooger percentage van arbeidsongeschiktheid mag worden vastgesteld dan het in vorenstaande tabel voor het verlies van het betrokken lichaamsdeel aangegeven invaliditeitspercentage.

3. Bij overlijden van den werknemer tengevolge van het ongeval hebben zijn nagelaten betrekkingen, te weten :

de vrouw met wie hij ten tijde van het ongeval gehuwd was, of van wie hij gescheiden was, doch in wier levensonderhoud hij moest voorzien, de wettige, gewettigde of ten tijde van het ongeval wettiglijk erkende natuurlijke kinderen en de ouders, indien hij hun kostwinner was, te rekenen van den dag na dien van het overlijden recht op eene uitkeering per dag :

a. de vrouw tot haar opvolgend huwelijk, ten bedrage van 25% van het dagloon van den overledene ;

b. elk kind, tot zijn voleindigde vijftiende jaar mits ongetrouwd, ten bedrage van 7½ % van het dagloon en bijaldien het ouderloos is of wordt, van 12 ½ % van het dagloon ;

c. de ouders, bedragende zooveel als de overledene in den regel tot hun levensonderhoud bijdroeg, doch niet meer dan 25% van het dagloon en wel tot den dood van den langstlevende.

De uitkeeringen per dag aan de nagelaten betrekkingen zullen tezamen niet meer bedragen dan 40% van des overledenen dagloon, met dien verstande, dat de ouders alleen eene uitkeering zullen ontvangen, indien de personen, bedoeld onder a en b hunne volle uitkeering hebben ontvangen

1947

8

No. 145

en dat, indien de vrouw en de kinderen tezamen, c. q. de kinderen tezamen op een hoogere uitkeering dan 40% van dat loon recht zouden hebben, de uitkeering, waarop ieder recht zou hebben, eene evenredige vermindering zal ondergaan.

Indien de onder a bedoelde vrouw een nieuwe huwelijk aangaat, ontvangt zij een bedrag ineens van tweemaal hare uitkeering over een jaar.

4. Blijft de invalide werknemer in dienst van den werkgever tegen het vroegere loon, dan wordt de uitkeering gedurende den tijd dier dienstbetrekking opgeschort. Blijft hij in dienst tegen een lager loon, dan wordt de uitkeering gedurende den tijd dier dienstbetrekking verminderd met het bedrag waarmede loon (pensioen) en uitkeering samen het vroegere loon zouden te boven gaan. Een en ander vindt overeenkomstige toepassing, indien de werknemer na het ongeval bij een anderen werkgever betaalden arbeid verricht;

5. De uitkeeringen hierboven bedoeld geschieden op de tijdstippen en ter plaatse als gebruikelijk voor de uitbetaling van het loon aan de tot de uitkeeringen gerechtigden of hunne gemachtigden en zooveel betreft de kinderen bedoeld in lid 3 sub b aan de(n) voogd(es).

6. De uitkeering kan, ter uitsluitende beoordeeling van de in artikel 18 lid 2 bedoelde Commissie, indien de uitkeeringsgerechtigde of de werkgever daartoe het verzoek heeft gedaan, worden omgezet in eene uitkeering ineens, welke draagt: ten aanzien van den werknemer:

a. bij blijvende geheele arbeidsongeschiktheid 936 x het dagloon;

b. bij blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid een in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken staand deel van 936 x het dagloon;

ten aanzien van de nagelaten betrekkingen van den werknemer gezamenlijk 936 x het dagloon, met dien verstande, dat ieder van hen gerechtigd is tot zoodanig deel daarvan als overeenkomt met zijn percentage in de uitkeering in het derde lid van dit artikel bedoeld.

De uitkeeringen ineens, behalve die aan de vrouw bij hertrouwen, worden, indien uitkeeringen als bedoeld in het tweede of derde lid van dit artikel reeds hebben plaats gehad, met het totaal van aldus uitgekeerde verminderd.

Van deze uitkeeringen worden in het ongevallenregister, bedoeld in artikel 16, aanteekening gehouden.

1947

9

No. 145

7. De werknemer, geen Nederlander of Nederlandsch onderdaan zijnde en diens nagelaten betrekkingen verliezen alle hun krachtens deze verordening toekomende rechten, zoodra zij zich vestigen buiten Suriname. Indien zij echter recht hebben op eene uitkeering krachtens het tweede of derde lid van dit artikel, wordt deze omgezet in eene uitkeering ineens, zooals bedoel bij het voorgaande lid.

Deze uitkeering ineens wordt, indien uitkeeringen als bedoeld in het tweede of derde lid van dit artikel reeds hebben plaats gehad, met het totaal van het aldus uitgekeerde verminderd.

8. Zoolang de bij artikel 7 eerste lid bedoelde termijn van 3 jaar nog niet is verstreken, mag de werknemer, die een uitkeering geniet, op straffe van verlies van het recht op geneeskundige behandeling en verpleging en op uitkeering zonder toestemming van den werkgever Suriname niet verlaten.

9. Ten aanzien van volontairs, leerlingen en dergelijke personen als bedoeld in artikel 1, is de uitkeering sub c van het eerste lid van dit artikel bedoeld alleen verschuldigd ingeval van blijvende geheele of blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid.

10. Onder vrije geneeskundige behandeling en verpleging wordt verstaan het geneeskundig onderzoeken van den patient, geneeskundige behandeling in haar vollen omvang, verpleging en/of observatie, zoo noodig in een daartoe geschikte ziekeninrichting, zoomede specialistische behandeling voor zoover deze in de nabijheid waar de patient verblijft te verkrijgen is.

11. Op straffe van verlies van het recht op uitkeering en verdere geneeskundige behandeling en verpleging is de werknemer verplicht te allen tijde, doch bij blijvende geheele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid niet langer dan 3 jaar na het ongeval of niet meer nadat de bij het achtste lid van dit artikel bedoelde toestemming is verkregen, dan wel nadat ingevolge het zesde of zevende lid van dit artikel de uitkeering is omgezet in eene uitkeering ineens, onderzoek en/of behandeling door een door den werkgever daartoe aangewezen deskundige toe te staan, op tijd en plaats door den werkgever daartoe aangewezen, de voorschriften van dien geneeskundige op te volgen en intusschen, behoudens ingeval van een nieuwe, niet in verband met het ongeval staande nieuwe ziekte geen andere geneeskundige behandeling daarnaast te doen verrichten.

12. Het recht op uitkeering en verdere geneeskundige behandeling en verpleging vervalt, indien de arbeider zich schuldig maakt aan gedragingen, waardoor zijn genezing wordt belemmerd.

13. Alle geschillen, voortvloeiende uit het in de vorige twee leden bepaalde worden op verzoek van de meest gereede partij, beslecht door de in artikel 18, tweede lid, bedoelde Commissie.

Artikel 7.

1. Zoowel de werkgever als de werknemer kunnen, indien blijvende arbeidsongeschiktheid is aangenomen binnen 3 jaar na het ongeval vorderen, dat een eenmaal vastgestelde uitkeering worde herzien op grond, dat de ongeschiktheidsgraad is gewijzigd of onjuist is gewaardeerd. Indien een uitkeering ineens is geschied, kan de vordering tot herziening alleen op een hooger ongeschiktheidsgraad dan aangenomen werd, worden gegrond.

3. Wijziging van den ongeschiktheidsgraad zal geen verhoging der uitkeering tengevolge kunnen hebben, indien die wijziging een gevolg is van opzet of grove schuld van den werknemer of van een nieuw hem overkomen ongeval, tenzij dit ongeval hem is overkomen in dienst van denzelfden werkgever.

Artikel 8.

Bij insolventie van den werkgever worden de schade-loosstellingen opgenomen onder de bevoorrechte schulden op de goederen van den werkgever en wel voorzover betreft het Surinaamsch Burgerlijk Wetboek tusschen 30 en 40 van artikel 1179.

Artikel 9.

De uitkeeringen zijn onvervreemdbaar, niet vatbaar voor verpanding of beleening, evenmin voor executoriaal of conservatoir beslag, nog voor faillissementsbeslag bevalve tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften verstrekt aan dengene, tegen wien het beslag gedaan wordt en tot verhaal van onderhoud waartoe degene, die de uitkeering geniet, bij de wet gehouden is.

Artikel 10.

1. De werkgever is verplicht het voor hem uit deze verordening voortvloeiende risico te verzekeren bij een verzekeringsbedrijf, dat naar het oordeel van den Gouverneur voldoende solied is, tegen een door den Gouverneur bij besluit vast te stellen premie.

2. De in het eerste lid genoemde verplichting geldt niet ten aanzien van de rechtspersoon genoemd in de derde alinea van het derde lid van artikel 1.

3. De werkgever is gehouden den ambtenaar of Districts-Commissaris in artikel 13 bedoeld op diens verzoek het bewijs te vertoonen, dat hij aan de in het eerste lid van dit artikel genoemde verplichting heeft voldaan.

Indien hij daarmee in gebreke blijft, kan op bevel van den Gouverneur het bedrijf van den werkgever worden gesloten of stopgezet, desnoods met behulp van den sterken arm, onverminderd het bepaalde in artikel 31, tweede lid.

4. Het recht op de assurantiepenningen is onttrokken aan het verhaal van den fiscus en andere crediteuren van den werkgever.

5. Het bestaan eener verzekering als bedoeld in het eerste lid brengt mede :

a. dat de werknemer of de nagelaten betrekkingen de schadeloosstelling waarop zij tegenover den werkgever recht kunnen doen gelden, binnen de grenzen der gesloten verzekeringsovereenkomst rechtstreeks van de verzekeringsinstelling kunnen vorderen ;

b. dat de verzekeringsinstelling de uitkeering rechtstreeks aan den rechthebbende, respectievelijk diens gemachtigde, kan doen geschieden en daarvoor overlegging kan verlangen van een door haar aan den rechthebbende, respectievelijk diens gemachtigde, te verstrekken legitimatiekaart en desgewenscht eenmaal per jaar overlegging kan verlangen van een attestatie de vita van den rechthebbende, dan wel van de vrouw een bewijs, dat zij niet hertrouwd is ;

c. dat de rechten, welke den verzekerden werkgever bij deze verordening zijn toegekend, uitsluitend door de verzekeringsinstelling kunnen worden uitgeoefend.

6. De werkgever, bedoeld in het tweede lid kan voor de uitbetaling der door hem verschuldigde uitkeeringen overlegging verlangen van een door hem aan den rechthebbende, respec-

tievelijk diens gemachtigde te verstrekken legitimatiekaart, en desgewenscht eenmaal per jaar overlegging verlangen van een attestatie de vita van den rechthebbende, dan wel van de vrouw een bewijs dat zij niet hertrouwd is.

Aangifte en onderzoek der ongevallen.

Artikel 11.

1. Indien aan een werknemer een ongeval overkomt als bedoeld in artikel 4 is de werkgever, en hij, die den werkgever ter plaatse van het ongeval vertegenwoordigt, verplicht te zorgen, dat zoodra de gevolgen van dat ongeval geneeskundige hulp redelijkerwijs noodig maken, deskundige geneeskundige hulp wordt verleend. De werknemer wien zoodanig ongeval is overkomen, is, ook indien hij vermeent dat onmiddellijke geneeskundige hulp niet vereischt is, verplicht zoo spoedig mogelijk den werkgever of dengene die hem vertegenwoordigt, van het hem overkomen ongeval kennis te geven.

2. De werkgever en hij, die den werkgever ter plaatse van het ongeval vertegenwoordigt, is voorts verplicht binnen twee maal vier en twintig uren, nadat de gevolgen van het ongeval geneeskundige hulp hebben noodig gemaakt, van het ongeval aangifte te doen door indiening van een ingevuld formulier, door den Gouverneur vastgesteld en kosteloos verkrijgbaar gesteld, te Paramaribo bij den Directeur van Sociale Zaken en in de andere districten bij den betrokken Districts-Commissaris. De Districts-Commissaris zendt de aangifte onmiddellijk door aan voornoemden Directeur.

De geneeskundige vermeld in de aangifte het tijdstip waarop hij de eerste hulp verleende en zijn oordeel omtrent den tijd, gedurende welken de werknemer vermoedelijk geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt zal zijn. Hij is mede verplicht zijn oordeel omtrent den aard van het letsel in de aangifte te vermelden, of dat oordeel binnen 24 uren nadat hij de eerste hulp verleende, schriftelijk mede te delen te Paramaribo aan den Directeur van Sociale Zaken en in de andere districten aan den betrokken Districts-Commissaris. De Districts-Commissaris zendt deze mededeeling onmiddellijk door aan voornoemden Directeur.

De aangifte draagt de onderteekening van de aangever en van den geneeskundige.

3. Omtrent de aangifte van ongevallen buitenlands kan de Gouverneur afwijkende voorschriften geven.

4. Van de indiening der hiervoor bedoelde stukken wordt desgevraagd door of vanwege den betrokken ambtenaar een ontvangstbewijs afgegeven of toegezonden.

5. De verplichtingen bedoeld in het tweede lid van dit artikel bestaan slechts ingeval de werknemer tengevolge van het ongeval langer dan vier en twintig uren zijn normale werkzaamheden niet heeft kunnen verrichten.

Artikel 12.

1. In de gevallen, waarin van Gouvernementswege een onderzoek noodig wordt geacht, wordt dat onderzoek verricht door of vanwege den Directeur van Sociale Zaken of in de districten buiten Paramaribo door den betrokken Districts-Commissaris. Geschiedt het onderzoek door een districts Commissaris, dan zendt deze het proces-verbaal van dat onderzoek ten spoedigste aan voornoemden Directeur.

2. De in het vorig lid genoemde ambtenaren kunnen zich bij het onderzoek doen voorlichten door een of meer deskundigen.

Artikel 13.

Ieder is verplicht wanneer een ongeval heeft plaats gehad of wanneer moet worden onderzocht of een ongeval heeft plaats gehad, alle daaromtrent verlangde inlichtingen te verstrekken aan den Directeur van Sociale Zaken c. q. den betrokken Districts-Commissaris, desverlangd binnen een door dezen te stellen termijn.

Artikel 14.

Ook zonder dat zij een aangifte als bedoeld in artikel 11 hebben ontvangen zijn de in artikel 12 bedoelde ambtenaren bevoegd tot het instellen van het bij dit artikel bedoelde onderzoek.

Artikel 15.

Ieder is bevoegd van een ongeval mededeeling te doen aan de in artikel 11. tweede lid, bedoelde ambtenaren, dan wel aan de politie, die onmiddellijk de bedoelde ambtenaren daarvan in kennis stelt.

Artikel 16.

De werkgever is verplicht een ongevallenregister aan te houden, waarin worden aangeteekend plaats, tijd en oorzaak van het ongeval, naam van den werknemer wien het ongeval overkomen is, naam van den geneeskundige, die de eerste hulp verleende en van den geneeskundige, onder wiens behandeling de werknemer daarna is geweest, eventuele getuigen en andere gegevens, welke bij deze verordening zijn voorgeschreven en welke verder van belang kunnen zijn.

Vaststelling der Schadeloosstelling

Artikel 17.

Zoo spoedig mogelijk na het ongeval stelt de werkgever, in overeenstemming met het bij artikel 6 bepaalde vast, waartoe de werknemer of de nagelaten betrekkingen gerechtigd zijn en houdt daarvan, alsmede van de voldoening, aantekening in het ongevallenregister.

Artikel 18.

1. De in artikel 12 bedoelde ambtenaren hebben het recht de grootte der schadeloosstelling te controleeren en daarop aanmerking te maken.

2. Indien belanghebbenden niet tot overeenstemming komen, wordt op verzoek van de meest gereede partij of de in het vorig lid bedoelde ambtenaren door den Gouverneur een Commissie van drie personen benoemd, welke als bemiddelaarster optreedt.

3. Zoodra een minnelijke schikking niet mogelijk is gebleken, bericht de Commissie zulks aan de partijen.

4. De werknemer of diens nagelaten betrekkingen, die geen genoegen neemt (nemen) met des werkgevers uiteindelijke beslissing, kan (kunnen) zijn (hun) aanspraken doen gelden op de wijze als bij artikel 21 bepaald.

Artikel 19.

De werknemer of diens nagelaten betrekkingen wordt (worden) door het ontvangen eener door den werkgever vastgestelde uitkeering niet geacht zijn (hun) rechten op het eventueel meerdere hem (hun) toekomende te hebben prijs gegeven of daarvan afstand te hebben gedaan.

Artikel 20.

1. Zoodra de handelende geneesheer bevindt :

a. dat de werknemer niet of niet meer arbeidsongeschikt is ;

b. dat de werknemer geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, tijdelijk of wel blijvend ; geeft hij daarvan aan den werknemer en aan den werkgever schriftelijk kennis.

2. Tegen zijn uitspraak bestaat binnen één maand na ontvangst der kennisgeving beroep op de in artikel 6, tweede lid, bedoelde Commissie. Deze Commissie beslist zoo spoedig mogelijk na onderzoek, partijen en den geneeskundige mondeling of schriftelijk gehoord, bij gemotiveerde uitspraak in hoogste instantie.

3. Het beroep geschiedt schriftelijk en is gericht te Paramaribo aan den Directeur van Sociale Zaken, in de andere districten aan den betrokken Districts-Commissaris. De Districts-Commissaris zendt het beroepschrift onmiddellijk door aan voornoemden Directeur.

Bij ter post bezorgde beroepschriften geldt het poststempel, bij de overige de aantekening van ontvangst op het stuk als datum van indiening.

4. Indien de beslissing in beroep een verandering brengt in het recht op schadeloosstelling, heeft zij te dien aanzien terugwerkende kracht tot den dag van de uitspraak als bedoeld in het eerste lid van dit artikel.

5. Ingeval de Commissie de opzending van den werknemer gelast ten fine van onderzoek, komen de kosten daarvan ten laste van de partij welke geheel of ten deele in het ongelijk is gesteld.

Artikel 21.

1. Iedere vordering krachtens de bepalingen dezer verordening wordt ingesteld en berecht op de wijze als bij het Surinaamsch Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voorzien,

gegaan met aan miltvuur lijdende dieren of met van die dieren afkomstige bestanddeelen of met goederen, besmet door die dieren of door van die dieren afkomstige bestanddeelen ;

d. Koolmonoxydevergiftiging.

Wanneer deze zich openbaart bij werknemers in gasbedrijven, garages of steenbakkerijen ;

e. Bakkersexceem.

Wanneer dit zich openbaart bij werknemers in bakkerijen ;

f. Methylcloridevergiftiging.

Wanneer deze zich openbaart bij werknemers in bedrijven, waarin werkzaamheden worden verricht in of aan koelinrichtingen, vriesapparaten, koelapparaten of ijskasten ;

g. Tin- en Zinkvergiftiging.

Wanneer deze zich openbaart bij werknemers in bedrijven, waarin werkzaamheden worden verricht met autogenelaschapparaten ;

h. Silicose met of zonder longtuberculose, voorzover die silicose een beslissende oorzaak is van de arbeidsongeschiktheid of van den dood, wanneer de silicose zich openbaart bij werknemers in het mijnbouwbedrijf, steenbedrijven of metselbedrijven indien redelijkerwijze kan worden aangenomen, dat de werknemers aan de schadelijke inwerking van steenstof zijn blootgesteld geweest.

Artikel 26.

Bij de toepassing van de artikelen dezer verordening met betrekking tot de bij artikel 24 bedoelde ziekten wordt voor „ongeval” gelezen „ziekte”.

Artikel 27.

Bij besluit van den Gouverneur worden omtrent de aangifte van een ziekte als bij artikel 24 bedoeld, omtrent de verplichting van den werkgever tot het inroepen van geneeskundige hulp en omtrent het onderzoek naar aanleiding van een aangifte, regelen gesteld, welke van de hierboven ten aanzien van ongevallen gestelde alleen kunnen afwijken, voor-

zover afwijking door het verschil in aard van beroepszichten en ongevallen gevorderd wordt.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 28.

Ieder beding, dat de aansprakelijkheid van den werkgever ingevolge deze regeling uitsluit of vermindert, is nietig.

Artikel 29.

De burgerrechtelijke verantwoordelijkheid van den werkgever voor schade, welke de werknemer, c. q. diens nagelaten betrekkingen, als gevolg van een ongeval lijdt, wordt in de gevallen, waarin krachtens deze verordening een schadeloosstelling wordt verleend, opgeheven behalve ten aanzien van den getroffene, wiens dagloon meer dan f 8.— bedraagt, voor het meerdere en tenzij het ongeval bewezen wordt veroorzaakt te zijn door misdrijf van den werkgever of van dengene, die hem vertegenwoordigt.

Artikel 30.

Hetgeen verder ter uitvoering dezer verordening noodig is, wordt bij besluit van den Gouverneur geregeld.

Strafbepalingen.

Artikel 31.

1. Met hechtenis van ten hoogste één maand of geldboete van ten hoogste één honderd gulden wordt gestraft het niet of niet tijdig nakomen van een der voorschriften, in de artikelen 10, lid een en drie, 11, 16, eerste zinsnede, 22 en 23, en van de voorschriften, door den Gouverneur uit te vaardigen krachtens het vierde lid van artikel 11 en artikel 27.

2. Met dezelfde straf wordt gestraft de werkgever, die, nadat zijn bedrijf op bevel van den Gouverneur is gesloten/stopgezet, zijn bedrijf voortzet of laat voortzetten.

Artikel 32.

Indien de werkgever een naamloze vennootschap, eene coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of een stichting is, worden voor de toepassing van genoemde artikelen als werkgever aangemerkt alle in Suriname aanwezige leden van het bestuur of bij afwezigheid of ontstentenis van die leden de vertegenwoordiger of agent dier rechtspersonen in Suriname.

Artikel 33.

Met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft de werkgever, die opzettelijk geen aangifte indient van een ongeval in zijn bedrijf dan wel het ongevallenregister als bedoeld in artikel 16 niet of onjuist invult.

Artikel 34.

Met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar wordt gestraft :

a. hij, die mondeling of schriftelijk, persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde opzettelijk omtrent een ongeval, dat overkomen is of beweerd wordt te zijn overkomen aan een werknemer, of omtrent de gevolgen van een dergelijk ongeval een valsche verklaring aflegt aan de ambtenaren in artikel 12 bedoeld.

b. hij, die door een der in artikel 49 sub 2o van het Sur. Wetboek van Strafrecht vermelde middelen den werknemer of diens nagelaten betrekkingen opzettelijk beweegt geen gebruik te maken van een hun volgens deze verordening toekomend recht.

Artikel 35.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd : die bij artikel 31 als overtredingen ; die bij artikel 33 en artikel 34 als misdrijven.

Artikel 36.

Met het opsporen van de feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 31, 33 en 34 zijn, behalve de bij artikel 8 van het Surinaamsch Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de daartoe ingevolge artikel 12 aangewezen ambtenaren.

Artikel 37.

De krachtens artikel 36 met de opsporing der daar bedoelde strafbare feiten belaste ambtenaren hebben toegang tot alle plaatsen, waar eenig bedrijf wordt uitgeoefend.

Artikel 38.

Wordt aan de hiervoor bedoelde ambtenaren de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

Artikel 39.

1. In plaatsen in artikel 37 bedoeld, welke tevens woningen zijn of alleen door een woning toegankelijk, treden zij tegen den wil van den bewoner niet binnen dan op vertoon van een schriftelijken bijzonderen last van of vanwege den Procureur-Generaal voor geheel Suriname en wat de districten betreft van den Districts-Commissaris.

2. Van dit binnentreden wordt door hen een proces-verbaal opgemaakt en binnen twee maal vier en twintig uur aan dengene, in wiens woning is binnengetreden, in afschrift medegedeeld.

Slotbepalingen.

Artikel 40.

Alle tengevolge van deze verordening opgemaakte overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel.

1947

22

No. 145

Artikel 41.

Deze landsverordening kan worden aangehaald als „Ongevallenregeling”.

Artikel 42.

Deze landsverordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, de 10de September 1947.

J. C. BRONS.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. J. MAY.

Uitgegeven, de 4de October 1947.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. J. MAY.

1947

No. 146

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 10 September 1947 No. 3690, bepalende de dag van inwerkingtreding van de Landsverordening van 10 September 1947 houdende vaststelling van de verplichting van de werkgever tot en van de aanspraken van de in bepaalde bedrijven door enig ongeval of enige beroepsziekte getroffen werknemer op schadeloosstelling.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord de Directeur van Sociale Zaken ;

Herlezen de resolutie van 10 September 1947 No. 3689 ;

Gelet op artikel 42 van de „Ongevallenregeling” (G. B. 1947 No. 145) ;

B e s l u i t :

Te bepalen :

1. dat voormelde landsverordening in werking treedt op 1 Januari 1948.
2. dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, de 10de September 1947.

J. C. BRONS.

Uitgegeven, de 4de October 1947.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

A. J. MAY.